

Posudek oponenta disertační práce

Autor: JUDr. Antonín Valuš
Téma: Civilní spory mezi lékařem a pacientem při poskytování zdravotní péče
Oponent: Doc. JUDr. Josef Salač, Ph.D.

I.

Výsledky práce

Práce přináší ucelený a poměrně komplexní pohled na problematiku civilních sporů mezi lékařem a pacientem při poskytování zdravotní péče, a to z hmotněprávního i procesněprávního pohledu. K tomu práce přináší nové poznatky, zejména pokud jde o závěry týkající se dokazování v civilních sporech mezi lékařem a pacientem.

Autor osvědčil teoretické znalosti získané vysokoškolským studiem, schopnosti samostatné práce s teoretickými a praktickými poznatky a cizojazyčnými texty, načež práce obsahuje i původní výsledky nebo originální zpracování ucelené části problematiky předmětného oboru s využitím cizojazyčných pramenů.

II.

Aktuálnost zpracovaného tématu

Civilní spory mezi lékařem a pacientem při poskytování zdravotní péče jsou tématem vysoce aktuálním, společensky sledovaným, navíc s perspektivou nárůstu odborného zájmu i se zřetelem k právním úpravě v občanském zákoníku č. 89/2012 Sb. Práce zahrnuje teoretická východiska, kritické hodnocení pramenů práva, i praktické závěry. Současně platí, že dnes se většina autorů relevantních právních textů v oblasti zdravotnictví věnuje spíše otázkám vztahů mezi poskytovateli zdravotních služeb a pacienty, což je teze vztahující se rovněž na tuto práci.

III.

Struktura práce – zvolené metody zpracování

Práce je zpracována na 193 stranách textu. Práce je přehledně rozdělena do dvou kompaktních celků. V prvním celku autor zpracovává vztah lékař – pacient a v druhém celku civilní spory mezi lékařem a pacientem při poskytování zdravotní péče. První celek je možné nazvat částí hmotněprávní a druhý celek částí procesněprávní. V rámci prvního celku autor

rozebírá smluvní charakter vztahu lékaře a pacienta, obsah tohoto vztahu s výkladem pojmu *lege artis* a informační povinnost lékaře. Informační povinnost lékaře autor zpracovává s ohledem na informační asymetrii ve vztahu lékaře a pacienta, na kterou poté navazuje v druhém celku práce. V prvním celku práce ještě nakonec rozebírá otázky náhrady újmy na zdraví pacienta. Těžištěm práce ve vztahu k jejímu tématu je potom celek druhý řešící procesní otázky. Tento celek je poněkud popisný a rozebírá teoretické instituty procesního práva, přičemž tento celek působí v celkovém pohledu poněkud neukončeně. Autor se rovněž s ohledem na zvolené téma práce příliš zabývá trestněprávními otázkami sporů mezi lékařem a pacientem, které ovšem pro práci na zpracovávané téma nejsou stěžejní a působí v ní rušivě. Současně lze s autorem polemizovat ohledně jeho závěrů týkajících se ingerence trestního práva do civilních sporů mezi lékařem a pacientem, když v práci nezmiňuje zásadu *ultima ratio*. Důkazní nerovnost nadto lze odstranit i v rámci občanskoprávního řízení.

Pro tvorbu práce zvolil autor především metodu analytickou ve spojení s metodou deskriptivní. Autorovi se podařilo v celé práci udržet jednotný metodický přístup, pročež výsledné dílo jest přehledným, odborně odpovídajícím a srozumitelným textem, budícím znaky komplexní monografie s praktickou využitelností, vše v souladu s původním autorovým záměrem.

IV.

Připomínky k textu

S výhradou výše uvedeného ale považuji téma práce za splněné, když autor v zásadě osvětluje dílčí cíle, které si stanovil v úvodu práce – tedy analýzu současné úpravy, její zhodnocení a komparaci vybraných institutů se zahraničím. Také zaujímá postoj k hlavní otázce stanovené v úvodu – zda je současná úprava schopná zajistit dodržování principu rovnosti zbraní ve sporech lékař – pacient. Bohužel jsou závěry autora mnohdy dále nerozvedené čekající zřejmě na další rozpracování.

Oceňuji přehled autora v otázkách civilního procesu, který potvrzuje důkladným rozbořením procesních povinností stran, nicméně postrádám více praktický přístup k řešení jednotlivých situací. Pozitivní také je, že autor přináší nové myšlenky, kterými by se mohla česká právní úprava inspirovat. Velmi kladně hodnotím zpracování problematiky *prima facie* důkazů v rámci skutkových domněnek.

Autor v práci prokazuje svou orientaci v literatuře týkající se tématu, také pracuje s dostatečným množstvím judikatury. Chybí mi pouze větší použití zahraniční literatury, a to i s ohledem na jeden dílčí cíl práce, kterým byla komparace vybraných institutů se zahraničím.

V.

Jazyková a grafická úroveň

Z formálního hlediska je práce zpracována čistě a přehledně, poznámkový aparát je na dobré úrovni, citace odpovídají citační normě. Z tohoto hlediska práce odpovídá požadavkům disertační práce. Autorovi lze ovšem vytknout přítomnost překlepů (např. s. 54, s. 100) a gramatických chyb (např. s. 20). Současně autor nezvolil pro tento druh práce vhodnou formu, kdy celou práci zpracoval v ich-formě. Ostatní jazyková a stylistická úprava práce odpovídá požadavkům kladeným na disertační práci, právní terminologii užívá autor správně.

VI.

Otázky k obhajobě

Posuzovanou práci doporučuji k ústní obhajobě, v případě jejího úspěšného průběhu doporučuji udělení titulu Ph.D.

V rámci ústní obhajoby doporučuji zaměřit se blíže na koncepci náhrady újmy za zmařený důkaz (*tort of spoliation*, např. při záměrné ztrátě zdravotnické dokumentace ze strany poskytovatele zdravotních služeb) a na úvahy ohledně *de lege ferenda* možností, zda by český právní řád tuto koncepci mohl přijmout.

Současně by autor mohl blíže vysvětlit, jak tedy chápe postavení lékaře a pacienta v rámci civilního sporného řízení a o co zejména své úvahy opírá a zda si myslí, že by právní úprava civilního procesu měla doznat změn, aby v práci nastíněné problémy mohly být odstraněny.

V Praze dne 4. 5. 2015

Doc. JUDr. Josef Salač, Ph.D.